

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jana Čížka v právní věci

žalobkyně: **K. S.**, narozená X
státní příslušnost U.
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Novotným
sídlem Slezská 36, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 3. 2017, čj. MV-91390-4/SO-2015,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Krajského soudu v Praze (dále jen „soud“) domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 17. 3. 2017, č. j. MV-91390-4/SO-2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 20. 4. 2015, č. j. OAM-3090-9/ZM-2015. Usnesením správního orgánu I. stupně bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, jelikož žalobkyně k žádosti nedoložila potřebné podklady podle § 44a odst. 9 písm. a) až c), e), f) ve spojení s § 31 odst. 1 písm. a), d), odst. 4 zákona č.

326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Žalobkyně rovněž žádala, aby bylo zrušeno i rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

2. Žalobkyně považuje výrok napadeného rozhodnutí za nezákonný z důvodu porušení § 3 a § 50 odst. 2 správního řádu, když správní orgán nezjistil stav věci, o němž nejsou významné pochybnosti, a pro rozhodnutí si neopatřil dostatečné podklady. Žalobkyně má za to, že doložila požadované náležitosti potřebné k vyhovění její žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Žalovaná však zjevně v rozporu se zákonem konstatovala, že k předloženým listinám, které byly součástí podaného odvolání, se nepřihlíží, neboť mohly být předloženy v řízení před správním orgánem I. stupně. Žalované tak chyběl zákonný důvod pro potvrzení rozhodnutí správního orgánu I. stupně o zastavení řízení.
3. Podle žalobkyně je výrok napadeného rozhodnutí nezákonný také z důvodu porušení § 2 odst. 4 správního řádu, když správní orgán nedbal, aby přijaté rozhodnutí bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo okolnostem daného případu, neboť se nijak nezabýval přiměřeností zásahu napadeného rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobkyně ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že žalobkyně byla k doplnění žádosti o potřebné doklady řádně vyzvána správním orgánem I. stupně usnesením ze dne 5. 3. 2015, přičemž jí k doplnění žádosti byla stanovena lhůta 30 dnů, která marně uplynula dne 13. 4. 2015. Správnímu orgánu I. stupně tak nezbylo než řízení o žádosti usnesením ze dne 20. 4. 2015 zastavit, když nebylo možné v řízení dále bez zákonem vyžadovaných listin pokračovat. Žalobkyně podala proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, k němuž připojila část z požadovaných listin. Následně dne 28. 5. 2015 zaslala správnímu orgánu I. stupně zbylé listiny. S ohledem na zásadu koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu nemohla žalovaná k těmto skutečnostem přihlížet, když žalobkyni nic nebránilo předložit listiny již v řízení před správním orgánem I. stupně, resp. žalobkyně netvrdila žádnou skutečnost, která by toto vyvracela. K námitce žalobkyně, že správní orgán nezkoumal přiměřenost dopadů napadeného rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobkyně podle § 174a zákona o pobytu cizinců, žalovaná uvedla, že daným aspektem se má správní orgán zabývat pouze v meritorním rozhodnutí. V dané věci však bylo řízení skončeno procesním rozhodnutím o zastavení řízení. Žalovaná proto navrhla, aby soud žalobu v celém rozsahu zamítl.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

5. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobkyně podala elektronicky dne 15. 2. 2015 žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. K žádosti připojila neověřenou kopii rozhodnutí o povolení k zaměstnání ze dne 27. 2. 2014 podle § 92 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“) na dobu od 1. 3. 2014 do 28. 2. 2015 a neověřené kopie cestovního dokladu a dokladu o povolení k pobytu. Dne 23. 2. 2015 podala žalobkyně prostřednictvím svého zmocněnce osobně žádost s plnou mocí ze dne 15. 11. 2013 a neověřenými kopiemi cestovního dokladu a dokladu o povolení k pobytu.
6. Jelikož podaná žádost neobsahovala všechny zákonem stanovené náležitosti uvedené v § 44a odst. 9 písm. a) až c), e) a f) ve spojení s § 31 odst. 1 písm. a) a d) zákona o pobytu cizinců, konkrétně originál cestovního dokladu, doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území, doklad prokazující pracovní právní vztah, originál rozhodnutí o

povolení k zaměstnání a fotografie, přerušil správní orgán I. stupně usnesením č. j. OAM-3090-6/ZM-2015 ze dne 5. 3. 2015 řízení na dobu běhu poskytnuté lhůty a současně výzvou obsahující podrobné informace a poučení o následcích nedoložení požadovaných listin vyzval žalobkyni k odstranění vad žádosti. Usnesení spolu s výzvou bylo žalobkyni doručeno dne 12. 3. 2015, přičemž k doplnění žádosti byla žalobkyni poskytnuta lhůta 30 dnů, která uplynula dne 13. 4. 2015. Vzhledem k tomu, že žalobkyně žádost nijak nedoplnila, čímž neodstranila podstatné vady, jež bránily pokračování v řízení, bylo řízení o žádosti zastaveno usnesením ze dne 20. 4. 2015, č. j. OAM-3090-9/ZM-2015. Rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 23. 4. 2015.

7. Žalobkyně podala proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně v zákonné lhůtě dne 5. 5. 2015 blanketní odvolání, k němuž přiložila ověřenou kopii cestovního pasu, smlouvy o nájmu domu ze dne 13. 8. 2013, pracovní smlouvy ze dne 2. 1. 2015, fotografii a plnou moc ze dne 2. 2. 2015 a ze dne 28. 4. 2015. Následně dne 28. 5. 2015 žalobkyně doložila správnímu orgánu I. stupně znovu ověřené kopie cestovního pasu, smlouvy o nájmu domu s výpisem z katastru nemovitostí, plnou moc ze dne 2. 2. 2015 a ze dne 28. 4. 2015 a rozhodnutí o povolení zaměstnání ze dne 27. 2. 2014 podle § 92 odst. 1 zákona o zaměstnanosti na dobu od 1. 3. 2014 do 28. 2. 2015. Dne 1. 7. 2015 předložila žalobkyně novou smlouvu o nájmu domu ze dne 1. 7. 2015 společně s plnou mocí ze dne 28. 4. 2015.
8. Napadeným rozhodnutím žalovaná odvolání žalobkyně zamítla a potvrdila rozhodnutí správního orgánu I. stupně s tím, že žalobkyně na výzvu neodstranila podstatné vady žádosti, čímž znemožnila její meritorní projednání. Proto bylo řízení o žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, o čemž byla žalobkyně předem řádně poučena. K listinám doloženým spolu s odvoláním a poté dále v průběhu odvolacího řízení nemohla žalovaná přihlédnout z důvodu koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladné. Jde tak o žalobu věcně projednatelnou.
10. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
11. Při jednání, z něhož se žalovaná omluvila, aniž by žádala o odročení jednání, setrval zástupce žalobkyně na dosavadním stanovisku o nezákonnosti správních rozhodnutí, přičemž zdůraznil, že v dané věci šlo pouze o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, což znamená, že předepsané náležitosti žalobkyně předložila již v původním řízení o žádosti o vydání zaměstnanecké karty. K žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty doložila některé doklady v rámci prvostupňového řízení; zbylé pak v řízení odvolacím ihned poté, kdy se jí podařilo je opatřit. Aplikace ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu tak neměla v dané věci své opodstatnění, neboť žalobkyně požadované listiny dříve předložit nemohla.

Posouzení žalobních bodů

12. Podle § 31 odst. 1 písm. a) a d) zákona o pobytu cizinců je k žádosti o udělení víza nad 90 dnů povinen cizinec předložit cestovní doklad a doklad o zajištění ubytování po dobu

pobytu na území.

13. Podle § 44a odst. 9 písm. a) až c), e) a f) zákona o pobytu cizinců je cizinec povinen předložit k žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty náležitosti podle § 31 odst. 1 písm. a) a d), pracovní smlouvu nebo dohodu o pracovní činnosti splňující podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. b) na dobu, na kterou žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, rozhodnutí o prodloužení povolení k zaměstnání, jde-li o cizince, kterému byla vydána zaměstnanecká karta podle § 42g odst. 3, na požádání náležitosti podle § 31 odst. 4 a fotografie v případě změny podoby.
14. Podle § 174a zákona o pobytu cizinců při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.
15. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
16. Podle § 82 odst. 4 správního řádu se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, přihlídně jen tehdy, jde-li o skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl dříve uplatnit.
17. V řízeních zahájených na základě žádosti je především na žadateli, aby shromáždil a předložil správnímu orgánu podklady potřebné pro rozhodnutí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2016, č. j. 5 Azs 115/2016-34). Zákon o pobytu cizinců rozšiřuje výčet obsahových náležitostí nad základní rámec vymezený v § 45 odst. 1 správního řádu a zahrnuje mezi ně i předložení dokladů, jimiž má být prokázáno splnění podmínek pro vyhovění žádosti. Pokud žadatel, ačkoli byl správním orgánem řádně vyzván, nedoložil k žádosti všechny zákonem požadované doklady a zůstal v tomto ohledu nečinný, neodstranil podstatnou vadu žádosti, jelikož není-li některý z dokladů předložen, stává se žádost neprojednatelnou, neboť nelze vůbec posoudit, zda je daná podmínka splněna či nikoliv (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 Azs 76/2015-24). V daném případě správní orgán I. stupně správně upozornil žalobkyni výzvou a usnesením ze dne 5. 3. 2015 na skutečnost, že žádost trpí podstatnými vadami, pro něž lze řízení zastavit, a vyzval k jejich odstranění, neboť chyběly důležité podklady dokládající trvání účelu požadovaného pobytového oprávnění. Také lhůta 30 dnů byla dostatečná, zejména když žalobkyně věděla již před podáním žádosti, že tyto náležitosti bude muset předložit (§ 44a odst. 9 zákona o pobytu cizinců) a měla je proto mít připravené. Jelikož však přes danou výzvu a poučení zůstala žalobkyně zcela pasivní a do vydání prvostupňového rozhodnutí nepředložila žádnou z požadovaných listin, byl správní orgán I. stupně povinen postupovat dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu a řízení zastavit. Tento svůj postup správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí také řádně odůvodnil.
18. Žalobkyně dále namítala, že žalovaná nezákonně nepřihlédla k listinám, které předložila po vydání prvostupňového rozhodnutí společně s odvoláním a poté během odvolacího řízení.

19. Soud k tomu uvádí, že použití zásady koncentrace řízení vyjádřené v § 82 odst. 4 správního řádu je v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu v řízeních zahájených na základě žádosti, zejména v případě rozhodování o žádosti cizince o udělení či o prodloužení doby platnosti některé z forem pobytového oprávnění, zcela namístě. Je totiž především na žadateli, aby shromáždil a správnímu orgánu předložil potřebné podklady pro rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2017, č. j. 10 Azs 206/2016 - 48, ze dne 25. 10. 2017, č. j. 8 Azs 152/2017 - 31, či rozsudek ze dne 8. 11. 2016, č. j. 5 Azs 115/2016 - 34). Uvedená zásada platí i v případě řízení o odvolání proti usnesení správního orgánu I. stupně, jímž bylo zastaveno řízení z důvodu neodstranění podstatných vad žádosti – nedoložení zákonem vymezených podkladů (k tomu blíže např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017, č. j. 7 Azs 237/2017- 26).
20. V daném případě žalobkyně požadované doklady ve vyžadované podobě (originály listin nebo jejich ověřené kopie) doložila správnímu orgánu I. stupně až poté, co bylo řízení o její žádosti zastaveno, přičemž neuvedla žádné relevantní důvody, které jí bránily ve včasné dodání předmětných chybějících dokladů již v řízení prvostupňovém. Žalobkyně předložila spolu s odvoláním dne 5. 5. 2015 ověřenou kopii cestovního pasu, smlouvy o nájmu domu ze dne 13. 8. 2013, pracovní smlouvy ze dne 2. 1. 2015, fotografii a plné moci ze dne 2. 2. 2015 a ze dne 28. 4. 2015. Uvedené listiny však zejména s ohledem na datum jejich vyhotovení (vyjma plné moci ze dne 28. 4. 2015) mohla dodat správnímu orgánu I. stupně již společně s podanou žádostí. Následně dne 28. 5. 2015 dodala žalobkyně další doklady, konkrétně znovu výše uváděné listiny spolu s již neaktuálním rozhodnutím o povolení zaměstnání. Ohledně smlouvy o nájmu ze dne 1. 7. 2015 soud uvádí, že jde sice o doklad, který žalobkyně nemohla v prvostupňovém řízení předložit, takže by bylo možné k takové listině v odvolacím řízení přihlédnout, avšak ani tato listina nemohla nijak ovlivnit rozhodnutí žalované, když k žádosti nebyly doloženy řádně a včas všechny zákonem požadované a ve výzvě specifikované doklady. Soud tak souhlasí s postupem žalované, která při rozhodnutí o odvolání k později předloženým listinám s ohledem na zásadu koncentrace nepřihlédla.
21. Pokud jde o námitku žalobkyně, že se správní orgán nezabýval přiměřeností dopadů napadeného rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobkyně dle § 174a zákona o pobytu cizinců, soud pouze odkazuje na shora již zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 Azs 76/2015 - 24, a konstatuje, že předmětné ustanovení nemohlo být v dané věci vůbec aplikováno, jelikož správní řízení bylo zastaveno v režimu správního řádu a správní orgán tak nebyl povinen se danou otázkou vůbec zabývat, resp. posouzení přiměřenosti dopadů předmětného rozhodnutí bylo z povahy věci vyloučeno.
22. S ohledem na shora uvedené se soud s rozhodnutím žalované zcela ztotožnil, a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalované, která byla v řízení úspěšná, žádné náklady přesahující rámec její běžné činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 24. leden 2019

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu